

ГОМАН

БЕЛАРУСКАЯ ВІЛЕНСКАЯ ЧАСОПІСЬ

ВЫХОДЗІЦЬ ДВА РАЗЫ У ТЫДЗЕНЬ: У АЎТОРКІ І ПЯТНІЦЫ.

Цэна с перэсылкай і дастаўкай да хаты:

на 1 год—4 м. 80 фэн., на 1/2 году—2 м. 40 ф., на 3 месяцы—1 м. 20 ф., на 1 мес.—40 фэн.

Адрэс рэдакцыі: Вільня, Завальная 7.

Адрэс адміністрацыі і экспэдыцыі:

М. Стэфанская 23.

Цэна абвестак:

на 4-ай старане за радок дробнымі літэрамі—25 фэнг.; дробныя абвесткі—па 5 фэн за слова. Абвесткі аб сьмерці—60 фэн. за лінейку дробн. друкам.

ТЭЛЕГРАМЫ.

У апошні момэнт.

21 верэсьня.

Заходні тэатр:

Фронт Рупрэхта Баварскага: На поўначы ад Соммы, пры Курсэлет, доўгія бітвы на ручныя гранаты. Мейсцовыя атакі ворагоў пры Флер, на заходзі ад Лебэф і пры Комбль адбіты. На палудзённым заходзі ад Ранкур і пры Бушавен здабытая намі атакаў тэрыторыя пасля цяжкіх бітв ізноў намі утрачана. На палудні ад Ранкур мы удзержаліся у здабытых акопах.

Фронт нямецкага Наследніка: На право ад Маасу сільным агнём артылеры адбіты атакі ворагоў на адрэзку Тіомон—Флеры.

Усходні тэатр:

Фронт Леопольда Баварскага: На заходзі ад Луцка расейская гвардыя разам з іншымі вялікімі сіламі далей атакавала войска генэрала фон-дэр-Марвіц. Пры Корытніцы бітва яшчэ ня скончана. Новыя частыя штурмы на іншых месцах на шырыні 20 кілометраў адбіты ізноў с самымі цяжкімі стратамі.

Фронт эрц-герцага Кароля: Бітва пры Нарабўцы трымае далей удачна для нас. У Карпатах ворагі і ўчора далей востра атакавалі. Ня лічучы мейсцовых удач, каторых ворагі дайшлі ў ваколіцы Пантыр і на адрэзку Татаркі (на паўночным усходзі ад Кірлі Бабы), яны адбіты с цяжкімі стратамі. Пры Бабе Людовай яны сем разоў штурмавалі нашы пазыцыі. Утрачэную 17 верэсьня вяршыню Смотрич мы адвавалі назад.

У Семіградзіі наабапол праходу Вулкан мы занялі пагранічныя вяршыны.

Балканскі тэатр:

Армейская група фэльдмаршалка Макензэна: Бітва ў Добруджы спынілася.

Македонскі фронт: У часі удачных боўгарскіх атак у ваколіцах

Флорыны французы мелі значныя страты. Боўгарская конніца на ўсходзі ад места разагнала пяхоту ворагоў. Узятая многа палонных і некалькі кулемётоў.

БУКАРЭШТ. „Indépendance Roumaine“, офіцноз ураду, апавешчае офіцальна:

„Мы упоўнамоцены заявіць, што офіцальны перанос сталіцы ешчэ не пастаноўлен.“

Уступка работнікам.

ЛОНДОН. (В.Т.Б.). *Офіцальна.* Спорка з жалезнадарожнымі работнікамі уладжана. Ім даецца ваенная прыбаўка па 5 шылінгоў у тыдзень. Жадалі яны па 10 шылінгоў.

Палажэньне ў Румыніі.

ПЕЦЯРБУРГ. З Румыніі даходзяць чуткі, што боўгарскія удачы ў Добруджы вызвалі там усё узрастаючы неспакой і абурэньне на Расею, каторую вінавацяць у адрадзе. Замест абяцанай чысьленай падмогі ў Румынію прыблў толькі невялікі экспэдыцыйны корпус лікам ня болей 150.000 душ.

ПАРЫЖ. Левыя газеты многа пішучь аб справе помачы Румыніі. „Journal“ думае, што гдаўная заслуга ў прылучэньні Румыніі да саюзнікоў прыналежыць Італіі, дык яна і павінна найбольш парупіцца аб помачы румынам. Італія павінна ратаваць Букарэшт, бо на вялікую падмогу ад Расей нельга спадзевацца.

ВЕНА. Паводлуг вестак с Пецярбурга, на апошняй расейскай ваеннай радзе цар жадаў ад прэдстаўнікоў Францыі, Англіі і Італіі, каб на ўсіх фронтах пачалі наступленьне ў адным часі і гэтак перашкодзілі ворагам пасылаць болей войска на Балканы. Далейшае наступленьне ворагоў у Добруджы можа і на Расей адбіцца вельмі цяжка.

З апошніх дзён.

Нямецкія апавешчэньня.

19.IX. Заходні тэатр:

Фронт Рупрэхта Баварскага: На Сомме—без вялікіх бітв, апроч артылерыйскіх. На ўсходзі ад Жэнші і Комбль мы пакінулі ворагам некалькі зусім зруйнаваных акопоў і адбілі мейсцовыя атакі на Балва і Вэрмандовілье.

Фронт нямецкага Наследніка: На лево ад Маасу наступленьне французоў на заходзі ад Мёртваго Чэлавека на нейкі час дайшло да нашых акопоў.

Усходні тэатр:

Фронт Леопольда Баварскага: Нямецкае і аўстрыяцкае войскі штурмавалі сільна умацаваныя перадмостныя акопы на Стоходзі, на поўначы ад Зарэчан, і гналіся за ворагамі аж на усходнім беразі. Узяты 31 афіцэр і 2511 салдатоў палонных і 17 кулемётоў. Пры Пецрпельніках, між Сэрэтам і Стрыпай, нямецкі егерскі патруль узяў у палон 2 афіцэроў і 80 салдатоў.

Фронт эрц-герцага Кароля: Контратакамі пры Нарабўцы мы дайшлі новай удачы. Чысло палонных узрасло вышэй за 4200 душ. У Карпатах ад Смотрича да Кірлі-Бабы—вострыя бітвы. У ваколіцах Людовай ворагі мелі невялікую удачу. Наабапол Дорна Варта расейцы і румыны мелі многа страт у дарэмных штурмах.

У Семіградзіі, на палудзённым усходзі ад Гэтсінга, румыны разбіты войскам генэрала Штабс. За імі ідзе пагоня.

Балканскі тэатр:

Фронт фэльдмаршалка Макензэна: Учора злучэньне войскі ўварваліся на успамянутыя расейска-румынскія пазыцыі.

Македонскі фронт: Пры Флорыне пачаліся новыя бітвы.

20.IX. Заходні тэатр:

Фронт Рупрэхта Баварскага: На Сомме—без выдатных прыпадкаў.

Фронт нямецкага Наследніка: На заходнім склоне Мёртваго Чэлавека французы выбіты з рэшты занятых імі акопоў. Узяты 98 палонных і 8 кулемётоў. Нашы патрулі ўзялі ў палон 46 французоў і расейцоў.

Усходні тэатр:

Фронт Леопольда Баварскага: На заходзі ад Луцка проці войск генэрала Марвіца развіліся ў дзень толькі мейсцовыя атакі ворагоў. На большай часці фронту расейскую пяхоту нават агонь сваей артылеры ня мог выгнаць на штурм з акопоў. Толькі вечэрам і ўначы пачаліся атакі магутнымі хвалямі, але былі ізноў зломлены з надта вялікімі стратамі. Пры Шэльвоце ворагі на нейкі час былі ўварваліся ў нашы акопы, але былі выкінуты назад без астатку.

Фронт эрц-герцага Кароля: Пры Нарабўцы далей ідуць удачныя для нас бітвы. У Карпатах, ужо пакрытых сьнегам, трываюць расейскія атакі. На асобных мейсцох ворагі мелі удачу.

На семіградскім фронці румыны выкінуты назад за Шурдукскі праход.

Балканскі тэатр:

Армейская група генэрала-фэльдмаршалка Макензэна: У Добруджы развіліся вострыя бітвы с рэраменнай удачай. Паспяшна падвезенай падмогай расейцы аказваюць вельмі сільны апор на сваіх пазыцыях.

Македонскі фронт: Пры Флорыне і Кайнаквалане атакі ворагоў адбіты. 17 верэсьня боўгары выкінулі італьянцоў з вёсак Матніка і Пороі і ўзялі ў палон 5 афіцэроў і 250 салдатоў.

Аўстрыяцкія апавешчэньня.

ВЕНА. 18.IX. Усходні тэатр:

Румынскі фронт: Пры Гэтсінгу—новыя удачныя бітвы. Учора ўзяты 7 румынскіх гармат і некалькі кулемётаў. Ворагі бяз бітвы увайшлі ў Когалём.

Фронт эрц-герцага Кароля: у Карпатах ворагі дарэмна атакавалі на Дорна Варта і пры Грыняве. Яны ўсюды адбіты. Армія гр. Ботмера ўзяла 16 афіцэроў, больш за 4,000 салдатоў і 16 кулемётоў.

Фронт Леопольда Баварскага: проці генэрала Бэм-Эрмолі каля Зборова ворагі ўчора штурмавалі ізноў. Яны ўсюды былі адбіты.

Гл. тэлеграмы на 3 старанцы.

Vestigia nostra prodeunt!*)

Аб тым, чаго дайшла беларуская справа з гэтаго боку фронту, мы пісалі ў апошнім нумары „Гомана“ у стацьці „Гадаўшчына“. Ды і не раз у асобных заметках мы адзначвалі ўсё тое, чаго наша справа даходзіла за межамі нашай зямлі. Цяпер пастараемся сабраць разам апошнія зававанья наша.

Два вродлаўскія прафэсары-славісты, Абіхт і Дільс, ужо не раз высказвалі на пісьме і на словах сваю цікавасць да беларускай мовы і беларускага пытання. Вядомы архівар Цэхлін, с Познаві, ешчэ перад вайной пісаў аб адраджэньні беларускага народу.

Прафэсар бэрлінскага універсітэту, Александр Брэнэр, каторы, ня глядзячы на сваё нямецкае імя, належыць да чысла польскіх нацыяналістоў, не раз выступіў с прычыны беларускай справы, толькі ён, слухачы сваіх партыйных аднадумцоў, выступаў заўсёды проці беларусоў, і мы успамінаем аб ім дзеля таго, каб паказаць, што ўжо мінуў час, калі аб беларусах можна было маўчаць: відаць, дайшлі яны значнай сілы, калі і нашы ворагі гэтак многа намі зацікаўляюцца.

На запчыту нашай справы ад напасцей Брэнэра выступалі вельмі энэргічна украінскія вучоныя і пісьменнікі ў украінскіх і нямецкіх часопісах.

Нямецкі Колоніяльны Інстытут у Гамбургу закупіў нідаўна для ладжэнаго пры ім Slavisches Seminar кольлекцыю беларускіх дакумэнтаў з XVI, XVII і XVIII сталяцця. Гэтак сама колькі дзеён таму назад для наймалодшаго з нямецкіх універсітэтоў—Франкфурцкаго—куплена падобная кольлекцыя для філэлагічнаго факультэту. Што ў бэрлінскім Orientalisches Seminar цікавацца беларушчынай, мы ўжо успаміналі у адным з апошніх нумароў.

Аб тым, як адносяцца да нас у іншых заграічных землях, мы, на жаль, нічога ня ведаем, бо с прычыны вайны зносіны з імі зусім спыніліся.

Гэтак бачым, што беларуская справа зрабіла вялікі крок уперед: цэлы рад выдатных вучоных пачаў цікавіцца ёю. Аданіць значэньне гэтаго будзе лёгка, калі прыпомнім, якое мейсце занімала ешчэ 90 гадоў таму назад чэская мова, калі нават свая, чэская, але абнямецаная арыстокрацыя лічыла яе мовай „прачэк і тарговак рыбаў“. І вось, даволі было выступіць Паляцкаму, Рыгеру і другім, і гэтая адкінутая, пагарджаная мова хутка здабыла для сябе пачэснае мейсце, каторае і сягоньня заімае ў эўропэйскай літаратуры. Калі прасачыць гісторыю адраджэньня польскай, кроацкай,

словінскай і іншых моў, ды і тут убачым тое-ж самае.

Скажам ешчэ раз: беларуская справа зыйшла з мёртваго пункту. Для поўнаго адраджэньня нашаго народу патрэбны толькі жывыя, шчыра адданыя нашай справе людзі—кіраўнікі, ня гатулькі палітыкі, як скромныя, мо' мала відочныя работнікі на ніве народнай, духаўнікі, народныя вучыцелі.

Падумайце аб дзецях!

Ужо цэлы год праз нашы землі праходзіць баевы фронт, і, ня глядзячы на пустыя гутаркі паллахлівых, або нават і несумленых людзей, усе спробы расейцоў прарваць ці адсунуць яго не дайшлі нічога. Ужо гэта адно павінна было бы супакоіць народ, паказаўшы, што „казка скоро кажацца, ды ня скоро дзело робіцца“. Аднак, вядома, што шмат дзе па вёсках людзі, веручы бабскім гутаркам, бытцым расейцы „вось-вось прыдуць“, сідзяць, злажыўшы рукі, і самі нічога рабіць ня хочучь, баючыся, каб „старыя гаспадары“ не загневаліся-бы за іх работу. І многа-многа патрэб народных, каторыя пры добрай ахвоты кожная вёска, кожная грамада магла-бы лёгка здаволіць сваімі сіламі, так і астаюцца незадоволенымі.

Пара, вялікая пара людзям прыспасобіцца да улажыўшыхся новых умоў нашаго жыцця і, ня глядзячы ні на што, супольнымі сіламі працаваць дзеля агульна-народных патрэб. А патрэб гэтых—многа, і першае мейсце між імі заімае патрэба прасьветы.

Вайна трывае трэйці год, і ніхто ня можа нават болей-меней сказаць, колькі ешчэ часу працягнецца. А тым часам народ, ня маючы школ, ня маючы навукі, пачынае дзічаць,—асабліва тые падрэсткі, што, замест сядзець у школі, бадзяюцца без ніякай работы. Хто уважна чытае газеты з усіх мест нашаго краю, дзе яны выходзяць, той пэўне не раз звертаў увагу на сільны ўзрост чысла нялетніх зладзеёў і ліхадзеёў. Вось, каб бараніцца ад далейшаго дзічэньня і распусты між падрастаючымі пакаленьнямі, бацькі павінны сур'эзна падумаць аб школі для сваіх дзяцей.

Чаго-чаго, а грошы вёскі нашы цяпер маюць,—хіба, што ў іх у часі ваенных пераходаў усё было знішчэна. Вось, і на школу павінна хапіць, аб тым толькі была ахвота. І тут селяне могуць і павінны самі парупіцца аб вучыцелю, а не жадаць, пакуль да іх „нехта“ прышле чужых людзей, каторыя будуць калечыць душы дзіцячыя, вучачы ў чужой мове. Расейцы забаранілі вучыць у школах па-нашаму—па-беларуску; цяпер, паводлуг прыказа фэльдмар-

шалка Гінденбурга, ў народных школах ня толькі можна, але і трэба вучыць „дзяцей у гэтай мове, якой яны ад малых дзеён гаварылі з маткаю, якую прывыклі чуць у сваёй хаці“.

Кніжкі для беларускіх школ мы ўжо, дзякуй Богу, прыдбалі, і не ў адной школі навучаюцца адбываюцца па-беларуску. А і чысло вучыцелюў узрастае ўсё болей: гэтымі днямі канчаюцца навукі на Беларускіх Вучыцельскіх Курсах у Вільні, наладжэных Беларускім Таварыствам Пом. Пац. ад вайны; ускорасьці аткрыецца вучыцельская Сэмінарыя у Сьвіслачы, Гродзенскай губ. і т. д.

Абы толькі была ў людзей ахвота, і яны знойдуць заўсёды спосаб, каб іх дзеці не марнаваліся без навукі: маладыя леты шчыба мінаюць, і назад іх ніколі ня вернеш.

І. Мелешка.

У Вільні і ваколіцах.

× Кніжкі для школы. Гэтымі днямі выйдзе з друку беларускае „Першае чытаньне“. В. Ласт. Кніжка гэтая надрукована ешчэ ў 1915 гаду рускімі літарамі, а цяпер друкуецца лацінскімі з некаторымі пераменамаі.

У бліжэйшым часі мае выйсьці: другое чытаньне, арытмэтыка (II і III год — задачнік) і граматыка. Апрацовываюцца новыя кніжкі да навукі рэлігіі (запас старых канчаецца) і іншых навук.

× Беларускае вечарынка. Уладжэная ў мінуўшую надзелью (сіламі музыкальна-драматычнаго кружка беларускае вечарынка, ня глядзячы на тое, што была устроена толькі для членаў Беларускаго Клубу і іх гасьцей, прывабіла многа публікі, каторая шчыльна запоўніла гасподу Клубу.

Вечэр вельмі здаволіў усіх. Рожнародная праграма яго складалася з ігры на фортэп'яне (п. Барылка), сьпэву соло (п. Мэнкэ) і (дуэту (п.п. Водзінскі і Бороўскі). Дзьве першыя — сілы маладыя, але выказалі сур'эзныя задаткі. П. Водзінскі і Бороўскі—вядомыя віленцы, і аб іх ужо даводзілася чытаць на старонках „Гомана“. І цяпер яны спаткалі зусім належны гараць прыём і прымушэны былі пеяць на біс цэлы рад рэчэй. — Музыкальным аддзелам кіравала добра вядомая ў нашым горадзі п. М. Кімонтова.

Аддзел дэкламацыі быў наладжэны п. Ф. Олехновичам, з даўных часоў вядомым між беларусамі: ён быў першым рэжысэрам першых беларускіх тэатроў у Вільні. Сымпатычная, хоць ешчэ нявырабленая дэкламацыя п. Камінскай змянілася гарацьчым, поўным тэмэраменту выступленьнем п. Стэ-

фановічанкі, а закончыў ве чар п. Олехнович, горача і справе дліва вітаны публікай. Асабліва падабаўся яго „Ігнат і п'яўкі“.

Пасья ванцэртнаго аддзелу госьці пайшлі у скокі. На вечары панавало дужа сымпатычнае настраеньне, і танцы зацягнуліся бы надоўга, каб ня блізкасьць 10 гадзіны, прымусіўшай усіх сьпешацца да дому.

Разыходзіліся ўсё з надзеяй, што Беларускі Клуб будзе часцей ладзіць гэтыя вечарыны. Як мы чулі, надзея гэта — слухная: драматычная дружина (пад кірункам п. Олехновича ужо прыступіла да проб „Хама“ Ожэшковай, і ладзіцца беларускі хор.

× Перамена часу на 1 гадзіну. Дзень 30 верэсьня, па загаду Дырэкцыі чыгунак у Вэрліне, скончыцца не ў 12 гадзіне ночы, а ў 1 гадзіне. У гэты момэнт стрэлкі усіх гадзіннікоў будуць перастаўлены на 1 гадз. назад.

× У прыказчыкоў. На агульным сходзі членаў сьвязу прыказчыкоў у мінуўшую надзелью пастаноўлена замест цяперашняй падмогі грашмі старацца даваць помач прадуктамаі.

× На выстаўцы дамоў працы патрэбны майстры і вучні плясьці кошыкі дзеля пастаяннай работы. Заяўляцца што-дзень ад 8 да 9 гадз. раніцай.

× Скорая помач. Ад 11 да 17 верэсьня скорая лекарская помач дадзена ў 60 прыпадках. Карэтку вызывалі 24 разы.

× Нямецкіе капейкі. У чародным тыдні будуць выпушчэны нямецкіе жалезныя капейкі. Усяго намечэна выпусьціць 1, 2 і 3-капеечных манэт на 1 мільён. Яны —тэй-жэ велічыні, як адпаведныя расейскія манэты. На пярэдняй старане — „жалезны крыж“, напіс цэны па-расейску і 1916 год. На другой старане надпіс: „Gebiet des Oberbesitzhabers Ost“ („Тэрыторыя Глаўнакамандуючаго на ўсходзі“). Гэтыя грошы можна даваць, і іх павінны прынімаць усе урадовыя і прыватныя установы і асобы. Пры дробных куплях (газеты і інш.) 3 кап. = 5 фэн., або 6 кап. = 10 фэн. Выпушчэныя нямецкія грошы ў рублях і капейках маюць роўную вагу з расейскімі рублями, і іх прынімае почта дзеля пасылкі ў Нямецчыну.

× Курс рубля: офіцыйны — 1 м. 90 ф. Пры куплі ў банках — 1 м. 94 ф.; пры прадажы — 1 м. 90 ф.

Пазычковае каса бярэ 6%.

× Апавешчэньне. Гаспадары стравень, заезжых гаспод і т. п., тракціроў, а так сама чайных і кавярэнь, будак с сельцэрскай вадой, гарэлкай, спіртама і іншымі спіртнымі напіткамаі, калі ў іх німа на пісьме пазваленьня ад Нямецкаго Обэрбургмістра, ці, пасья 6 лютаго 1916 г., ад Нямец-

Хто 6 лютаго меціме

98 марак,

можэ і павінен цяпер па длісацца на 100 марак ваеннай пазыкі. Ніхай ніхто ня думае: мае 100 марак ня маюць вагі! Бой вядуць ня толькі генэралы, там патрэбны і грамады салдатоў.

Ведамасьці з вялікай ахвотай дае найбліжэйшы банк, зберагачельная каса, почта, таварыство страхукі жыцьця, або таварыство узаемнаго крэдыту.

*) Нашы штандары ідуць уперед!

каго Граданачальніка, — павінны падаць Нямецкаму Граданачальніку (Polizeiverwaltung), Домініканская 3, просьбу аб пазваленне займацца іх промыслам уражжэ і не пазней, як увосем дзён ад дня гэтага апавешчэння.

У просьбі павінны быць паказана імя, век і вера прасіцеля, якое прадпрыемства (ці с спіртнымі напіткамі) і дзе яно знаходзіцца, чысло занятых гаспод і памочных памешчэнняў, ці памешчэння (спальні, гасподы) гаспадара і яго служачых знаходзіцца пры самым прадпрыемстве, сколькі і гдзе атходных мейсц, чысло і пол служачых, а так сама і тое, ці бываюць там ваенныя.

Хто ня мае устаноўленага пазвалення, або не паклапоціцца аб яго у свой час, таго караюць на моты § 9 загаду с 7 студня 1916 г. аб зборы с пазвалення на тракціры штрафам грашмі ад 50 да 3 000 м., замест каторых, калі яны ня будуць заплачаны, назначаецца вострог да 6 месяцаў. Апроч кары, ў кожным прыпадку будзе загадана зачыніць прадпрыемства.

Вільна, 11 вересня 1916 г.

Нямецкі Граданачальнік
Поль.

× Апавешчэнне. Звертаецца увага цывільных жыхароў на тое, што яны на трэбаванья караулоў і патрулёў, каторыя пільнуюць вуліцы і дарогі з Вільні на граніцах Граданачальства, затрымацца пры кліку «halt» павінны той-час астанаўлівацца; інакш у іх будуць стрэляць.

Вільна, 19 вересня 1916 г.

Граначальнік
Поль.

× Спроба самагубства. 19 вересня Язэп Войшутис, 49 гадоў, пражываючы на Рудніцкай вуліцы у доме № 3, дзесяць самагубства напіўся бязьвіны. Вызваная каратка скорай медычнай помачы Войшутиса адрававала.

З усяго Краю.

У месцовым „Бэйраце“.

ГАРОДНЯ. Замест пакінуўшаго с прычыны старасці месцовую раду („Beirat“) Толлочкі назначэн Вітольд Жджарскі.

Скупка каштаноў і жалудоў.

ГАРОДНЯ. Месцовы урад скупляе каштаны і жалуды і плаціць

зара пасьля дастаўкі тавару за двайны цэнтнер (=6 пудоў) каштаноў — 4,50 м., а жалудоў — 5,50 м.

Спіс жыхароў.

БЕЛАСТОК. 5 кастрычніка тут адбудзецца спіс жыхароў. Гаспадаром дамоў дадуць лісткі с пытаньнямі, на каторыя яны павінны будуць выпісваць атказы. Калі хто не захочэ даць акуратнаго аказу, таго караюць штрафам да 300 марак або адпаведным арэштам.

За парушэньне таксы.

ФІЛІПОВО. Адзін тутэйшы тарговец за фунт цукру замест устаноўленай найвышэйшай цаны 31 кап. узяў 40 кап. Суд засудзіў яго за гэта на 40 м. штрафу або 8 дзён вострогу.

Школьныя справы.

СВЯВЕНЦЯНЫ. Ад мая месяца тут наладжана школа, ў каторай вучацца дзеці ўсіх рэлігій, падзеленыя на класы. У школу ходзіць да 600 дзяцей. Цяпер пад школу ладыцца новы будынак, каторы будзе ужываны пасьля восенных вакацій.

Помач бедным.

ЛІБАВА. Асобам, каторыя ня маюць с чаго жыць, место выдало ўчора падмогу на два чародныя тыдні. Чысло бедных шмат паманшало.

ВЕСТКІ З РАСЕІ.

Жалезна-дарожная пазыма.

ПЕЦЯРБУРГ. Рада міністроў апрацавала умовы 4½ працэнтнай жалезна-дарожнай пазыкі на 350 мільёноў. Курс пры выпуску — 73.

Пецярбург без апалу.

ПЕЦЯРБУРГ. С прычыны ўзросту цэн за апал і спадзеванай немагчымасьці даставаць яго гэтай зімой 63 электрычныя станцыі ў Пецярбурзі спынілі работу. З гэтай прычыны месцовая станцыя прымушэна даваць на 2.200 кв. электрычнай энэргіі болей.

Сьвёкла ў Сібіры.

ТОМСК. Тут атрылося таварыство капіталістоў дзеля разводкі сьвёклы ў Сібіры. Аснаўны капітал т-ва — 1 мільён рублёў.

Зьмена паса.

ШТОКГОЛЬМ. Расейскі пасол у Лондоні, граф Бэнкендорф, як кажуць, скоро пакідае сваё мейсцо. Штырмэр лічыць, што Бэнкендорф лішне вялікі прыцель англічан і не даволі добра бароніць у Лондоні справы Расеі.

Адгалоскі пагібелі гвардыі.

ЦУРЫХ. Як даносяць с Пецярбурга, камандзір корпуса гвардыі, ген. Безобразов, відаць, с прычыны аграмадных страт людзьмі пры Стоходзі, атрымаў адстаўку.

„Работа“ інтэндантоў.

ШТОКГОЛЬМ. „Русск. Вед.“ даносяць с Кіева, што там внішоў скандал у інтэнданцтве. Палкоўніка Рэні і многа пастаўшчыкоў вінавацяць у тым, што яны пастаўлялі ў армію гнілое і с трыхінамі мясо, ад катораго многа людзей захварэло.

За вымаганьне грошы у салдатоў.

БЭРЛІН. Паводлуг вестак з Расеі, начальнік 2-го расейскаго абознаго батальёну, падпалкоўнік Белозерковский, ваенным судом засуджэн на 8 гадоў у арэштанцкія роты за вымаганьне грошы — агулам больш 17,000 руб.—у унтар-афіцэроў і салдатоў. Неколькі другіх афіцэроў с тагож батальёну за той самы праступак засуджэны на 3 гады ў вострог.

Пасьпяхыліся!..

СОФІЯ (В.Т.Б.). Паводлуг газэт, расейская армія прывезла с сабой у Добруджу цэлую зармію чыноўнікоў, каторыя былі назначэны на розныя адміністрацыйныя мейсцы ў Добруджы, калі-б яе звавалі, і цяпер папалі ў палон. Цяпер яны ў тых-жэ месцах будуць чысьціць вуліцы.

Власт.

Наездчык.

Гістарычнае апавяданьне.

(Гл. «Гоман» №№ 55—60).

— Ну, таварышы, — скамандаваў Прушко, — бярыця сьвятых айцоў, ды патужэй звязьця іх благаслаўляючыя рукі, а ты, пане ротмістр, знімі гэныя ключы са сьцяны, — яны мабыць ад сьвятых хны! — і, узяўшы косяндзоў, з запаленымі лучніцамі, пайшлі у касьцёл. Увайшоўшы, яны былі здзіўлены багацтвам (характэрна іх не займало): абразы блішчэлі золатам і серабром, іншыя з іх былі асыпаны самацвэтнымі камянямі і перламі. Касьцельнае начынне было залочэнае і нават іншыя штукі саўсім былі залатныя. Неколькі хвілін яны стаялі атарапеўшы, але прагавітнасьць Хілеўскаго асьмеліла ўсіх: ён першы пачаў знімаць шату, абсмануў перламі; за ім кінуліся ўсе і за некалькі мінут сьвятыня была аграблена. Прушко пачаў ламаць скрыню, дзе хаваліся касьцельныя грошы, але нельга уявіць яго злосьці, калі ён, разламаўшы, знайшоў у ёй толькі ўсяго некалькі манэт. Ён падбег да старога пароха с крыкам:

— Дзе грошы, прызнавайся, або я распластаю цябе!

— Ніхай даруе вам Найвышні, бо ня ведаеце, што робіце. Мы сказалі вам раней, што грошы у нас німа.

— Годзі ілгачы! — крыкнуў Прушко і ударыў рукаяткай палаша на галаве: старец зваліўся, абліваючыся крывёй.

— Во гэтыя нам скажуць, — паказаў Прушко на маладых вікарных. Прывязьця іх да стоўбніц! — загадаў Прушко.

Калі загад быў выпанен, Хілеўскі прынёс вялікае начынне з алівай і выліў на вікарных.

— Кажыця, дзе грошы? — закрычаў ён на іх.

— У нас німа грошы, — быў ціхі атказ мучэнікоў.

Тады, узяўшы лучніцу, ён падпаліў намокшую алівай іхню адзежу і, забраўшы награвленае, выйшлі і падпалілі сьвятыню.

У тым часе, як гэта дзеелося у касьцелі, на падворку адбываліся ня менш крывавыя справы. Баючыся, каб работнікі не далі знаць селянам, Прушко загадаў хату, у каторай вячэрала 8 чалавек наймітоў, аблажыць саломай і падпаліць. Калі бяздольнікі убачылі, што іх чэкае, што прасіць ашчады дарэмна, здаўшыся на Божу апеку, палі на калені перад абразом і запылі:

Вітай, Марыя, Хрыстова Маці,
Дазволь нам грэшным Табе часць даці,
Прымі Ты нашы просьбы ніскіе,
Маліся за нас —

Вітай Марыя!

Але скоро пэньне замоўкло, яны задыхаліся ад дыму, памлеўшы пападалі і, не

прыходзячы да прытомнасьці, сталіся дабрычай агня.

Высока падыймаліся стаўбы белаго полля, ахапіўшы сьвятыню, уносячы с сабой да Божаго пасаду душы нявінна замучэных справядліўцоў. А тымчасам пажар асьвятліў усю ваколіцу і разбудзіў спакойна спаўных апасья працавітаго дня селян. С крыкам роспачы яны кінуліся да гараўшаго касьцёлу, але уратаваць ужо яго нельга было. Крык і гоман колькісотнай таўпы даляцеў да вушэй грабежнікоў: хмель іх выветрыўся, яны пачулі непакой: баяліся помсты селян, калі-б тые дагадаліся, што гэта спраўка іхніх рук, і ўсе с трусьлівай пасьпешнасьцю седлалі і садзіліся на коней.

— А цяпер, братцы, памолімся! — скамандаваў Прушко і, зняўшы шапку, заінтанаваў па ваеннаму:

„Zasłnijcie wargi moje
„Chwalić Panne Świętą...“

Уся банда хутка скінула такжэ шапкі і падхапіла сотняй крэпкіх галасоў:

„Zasłnijcie opowiadając
„Cześć jej niepojętą...“

І хрысьціянскіе рыцары з набожным сьпевам, пры блеску пажару, праехалі, нікім не западозрэнны, у старану Старасельля. Забраўшы там рэшту кампаню, падкамандай Прушко паехалі ў сьвет.

(Далей будзе).

З усяго сьвету.

Прарыў грэблі.

БЭРЛІН. У паўночна-усходняй Богэміі пад націскам вады разарвалася грэбля на Бела Дессэ на 80 мэтроў удоўжкі і на 20 м. шырокая. Грэбля адзержывала рэзервуар на 400.000 куб. мэтроў і трывала толькі адзін год. Зруйнаваны фабрыкі, каторым рэзервуар даваў энэргію. Дагэтуль знойдзены 250 трупоў.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Аустрыяцкія апавешчэння.

Італьянскі тэатр: Учора ІІ італьянская армія вела новыя штурмы на ўсім фронці плоскагорня Карст. І на гэты чацьвэрты дзень бітвы абаронцы удзержалі ў сваіх руках усе пазыцыі. Дзе ворагі ўрваліся ў пярэднія акопы, іх адтуль выкідалі контратакамі. Большая часць атак была зломлена ўжо ў самым іх пачатку пад канцэнтрычным агнём нашай артылерыі. Сільны агонь артылерыі трывае далей ад Віпача да Плавн.

Уначы с 17 на 18 вересня марскіе лятучыя эскадры атакавалі Мэстра і абкідалі жалезнадарожныя будоўлі цяжкімі і лёгкімі бомбамі. Ня глядзячы на замяды абстрэл, усе лятучыя вярнуліся назад.

ВЕНА, 19.ІХ. Усходні тэатр: (гл. нямецкае апав.).

Італьянскі тэатр: На плоскагорня Карст учора было спакайней, бо энэргія ворагоў, відаць, аслабела. Агонь артылерыі быў вельмі сільны. Пры Флічу і на хрыбце Фасанскіх Альп нашае войско адбіло некалькі штурмоў.

ВЕНА 20.ІХ. Усходні тэатр: (гл. нямецкае апавешч.).

Італьянскі тэатр: Італьянскі агонь проці плоскагорня Карст ізноў момэнтамі даходзіў валькай сілы. Як цяпер выясьнена, абаронцы плоскагорня мелі проці сябе ў 4-дзённай цяжкай бітве 20 пешных брыгад, 1 конную дывізію,

каля 15 батальёнаў бэрсалероў. У ваколіцах Сугана італьянцы атакавалі нашы пазыцыі на Чівароне і каля ручка Мазо. У вострых, трываўшых да поўначы бітвах яны зусім адбіты.

Работа падводных лодак.

БЭРЛІН. Ад 3 да 13 верасня падводныя лодкі затапілі ўсяго 53 параходы з агульнай ёмкасцю 74,088 тонн.

Еднасць Скандынаўскіх дзяржаў.

ХРЫСТЫАНИЯ. Даньскі і шведскі міністры-прэзідэнты і міністры загранічных спраў прыбылі сюды на з'езд скандынаўскіх міністроў. Ураз-жа пасля прыезду яны былі прыняты каралём.

КОПЭНГАГА. С прычыны з'езду міністроў у Хрыстыаніі „Berlingske Tidende“ піша:

„Гэта адаб'ецца вельмі карэна: адпаведныя гасударственныя мужы трох дзяржаў ізноў голасна заяўляюць аб цвёрдым жаданні іх народаў захаваць нейтральнасць“.

Газета вітае нарады міністроў, як факт, ад каторага залежыць будучае шчасце іх краёў.

Міжнародныя работніцкі рух.

Дамаганьня англіцкіх работнікоў.

ЛОНДОН. Паводлуг газетных вестак, прадстаўнікі прафэсійных саюзаў заявілі, што, калі ім правіцельство ня даець скорна заварэння у адпаведных кроках дзеля кантролю спажываных прадуктоў і ўстанавлення найвышэйшых цен, большая частка прафэсійных саюзаў фактовых і поўфаховых выступіць ісолідарна з жаданнем, каб правіцельство правяло агульнае павышэнне платы. Гэты рух абнімае ня менш, як паўтара мільёна работнікоў.

АМСТЭРДАМ. Большасць англіцкіх работніцкіх саюзаў хацела сазваць з'езд, каб разгледзець пытаньне аб цяжкіх варунках жыцця с прычыны вайны. Аднак, правіцельство, баючыся, што работнікі могуць пастанавіць рэзолюцыю аб агульнай забастоўцы, забараніло сазваць з'езд і вядзе перагаворы с кіраўнікамі работнікоў, каб яны супакоілі бы гэтых апошніх.

Работнікі проці ваеншчыны.

АМСТЭРДАМ (В. Т. В.). Палітычны работніцкі саюз у Новым Палудзевым Вальсе (у Аўстраліі) пастанавіў выключыць с саюза прам'ер-міністра Грыса за яго палітыку у справе ваеннай павіннасці.

Мірная работа.

КОПЭНГАГА. Італьянскі дэпутат, сакрэтэр сацыяль-дэмакратычнай партіі, Одіно Моргарі, аб'езджае Копэнгагу, Хрыстыанію, Штокгольм і Гаагу, каб пазнаёміцца з усемі сіламі, якіе ў неваючых гасударствах працуюць дзеля міру.

Рух у Грэціі.

ЖЭНЕВА. Унутраныя клопаты Грэціі узрастаюць с тэй прычыны, што урад работніцкага саюза грозіць агульнай забастоўкай, калі жаданьня трамвайных служачых у Афінах і капальняных работнікоў у Ляўрыні ня будуць здаволены. Каб удзержаць парадак, у Ляўрыон послано войско.

Закрыццце газэты расейскіх соцыялістоў.

ЛЮГАНО. Францускі урад закрывае парыжскую проціваенную газэту расейскіх соцыялістоў „Наше Слово“.

Проці соцыялістоў.

ЛЮГАНО. Апіраючыся на тым, што былі знойдзены 50,000 соцыялістычных адоав за мір, шовіністычныя газэты выступаюць вельмі востра проці соцыялістоў. Яны дамагаюцца прынамсі закрыццця соцыялістычнага органа „Аванті“. Дэпутаты-соцыялісты на чыдзею склікалі надзвычайную марату ў Болоніі.

ЛЮГАНО. Араштаваных у Рыме соцыялістоў аддаюць пад ваенны суд, вінавацны іх у здрадзе гасударства. Кажуць, што з забраных у іх папероў выявілася, што 10 верасня сазываліся публічныя сходны, каб выказаць пратэст проці вайны.

Сьмерць дэпутата с.д.

ГАМБУРГ. Тут памёр быўшы с.д.э.м. дэпутат ф. Эльм.

Спіс ваенна-палонных з нашага краю.

З Вільні і Віленскай губерні.

Эшышок Ніссель	Вільня
Эфрон Хацкель	»
Фрыдман Майсей	»
Фальдманн Мээр	»
Фум Язэп	»
Гэцэлевіч Эфроім	»
Грунблат Зальман	»
Гіляроўскі Гірш	»
Глеш Абрам	»
Гэрбедзёўскі Барка, Ліда.	»
Гордон Вульф	Вільня
Грын Насан	»
Губрын Салёмон	»
Гордон Наум	»
Грыншпан Ізаак	»
Яіс Мовша	»
Якобсон Мозэс	»
Каган Іцка	»
Кассэль Цалель	»
Котляр Шлёма	»
Коварскі Абрам	»
Кац Хаім	»
Кобленц Мозэс	»
Клейн Вульф, Ошмяна.	»
Кноп Абрам	Вільня
Квартоўскі Робэрт	»
Квартоўскі Мозэс	»
Квасоў Хаім	»
Кац Іосэль	»
Корэн Мээр, Жалудок.	»
Ліпшыц Рахміэль	Вільня
Ліпскінд Гершон	»
Левін Даніл	»
Левін Якаў, Ліда.	»
Ляхоўскі Альбэрт	»
Лясс Юдэль	»
Ляўн Язэп	»
Мільлер Гірш, Ошмяна	»
Левін Файвэль, Ліда.	»
Мэльц Зальман, Вілкомір.	»
Мілейкоўскі Салёмон	Вільня
Магун Рувін	»
Мадайскі Сымон	»
Медніцкі Зальман, Ліда.	»
Нападэ Георг	Вільня
Намээр Рувін	»
Ніцецкі Гірш, Ліда.	»
Новшовіч Якаў	»
Нэйрэс Эльяш	Вільня
Олейскі Гірш	»
Орль Гірш	»
Осовецкі Кальман	»
Прэнскі Захар	»
Порудомінскі Давід	»
Пуцко Шэпсэль, Ліда.	»
Рахмілевіч Мордух, Вільня	»
Рахмілевіч Язэп	»
Руднэр Арон, Ліда.	»
Розэнбойм Лейба, Ліда.	»

Рэйхман Шлёма	Вільня
Рэзынік Грыгор	»
Розэнблум Давід	»
Зандберг Мордух	»
Штэрэнзус Зальман	Вільня
Шавірштайн Язэп	»
Залькінд Майсей	»
Зак Міхал, Ліда.	»
Жак Ярама	Вільня
Соболь Хаім	»
Зарэцкі Вульф	»
Залашанскі Вульф	»
Шалёк Мордух	»
Шпак Ілья	»
Троіп Абрам	»
Тургель Ізраэль	»
Тарноўскі Мовша, Ліда.	»
Трабскі Самуіл, Ошмяна.	»
Троцкі Ізраэль	Вільня
Вігушын Хаім	»
Цэйпін Язэп	»
Герхман Барко	»
Дэвельтов Самуіл	»
Іосэль Бэр	»
Страхун Давід	»
Чэрняўскі Вольф	»
Сорока Міхал	»
Швэчук Кірыл	»
Швайч Іван	»

Kriegsgefangenenlager Gardelegen.

Адамовіч Адольф, Руботокі (?)	»
Бараноўскі Іван	Вільня
Белінскі Сідор	»
Гордзевіч Пётр	»
Грыгорзэцэ Леонард	»
Контакевіч Язэп	»
Козлоўскі Антон	»
Крэн Пётр	»
Новіцкі Сямён	»
Павлоўскі Якаў	»
Постарняк Констанцін, Дэрэбушы	»
Зінвіч Теофіль, Вільня	»
Вашкевіч Фульгенты	»

Kriegsgefangenenlager Soldau.

Войпеховіч Казімір, Вільня.
Яцкевіч Болеслаў, Сэнтудзішкі.
Міляўскі Казімір, Тарасішкі.
Шкубель Іван, Вторы-Козлы.
Адамовіч Альбін, Вішвілі.

Kriegsgefangenenlager Poblitz.

Карчэўскі Франц, Вільня.
Спэрковіч Владыслаў, Малыгэтки(?)
Вількін Франц, Піктакішкі.
Сінкевіч Міхал, Новосады.
Міхрэвіч Валер'ян, Антоновчма (?)
(Ошмяна).
Рудкоўскі Язэп, Немэнчын.
Губліновіч Міхал, Могуны.
Верык Анупрэй, Дуданосы.
Клімас Казімір, Мундуны.
Янкоўскі Цырус, Ст. Вероні (Ошмяна).

Міхейч Валер'ян, Антоновчма (?)
(Ошмяна).

Руткоўскі Язэп, Немэнчын.
Вэйшніс Владыслаў, Войшні (Ошмяна).

Базіс Людвіг, Міцёны.
Кібіцкі Аўгустын, Стомбрім(Сьвенцяны).

Газіс Мадей, Саўлі (Сьвенцяны).
Кудоніс Юрэй, Вілунг (Троіцкі).
Грыдзюшка Андрэй, Лякуново
(Дзісна).

Казлоў Пётр, Малевічы (Вілейск).
Дінцэс Салёмон, Вільня.

Kriegsgefangenenlager Wobensin.

Усовіч Антон, Вільня.

Kriegsgefangenenlager Luggenwiese.

Грыевіч Людвіг, Кіцкуны.
Пясецкі Антон, Стузінач.
Стіглаўра Вадаў, Вільня.
Врублеўскі Міхал, Пікішкі.
Діцэа Вінцэты, Падаўкі.

Рэйціс Наполеон, Вільня.
Кукліс Вінцэты, Мачуткі.
Юча Констанцін, Ошмяна.
Кармазо Іван, Гіры.
Коляда Язэп, Чэрневічы.
Рагельб Сымон, Стэмоні.

Gefangenenlager Lischnitz.

Дубіцкі Альфонс, Вільня.
Ждановіч Антон, Кольчуны (Ошм.).
Тарасавіч Владыслаў, Пашыцы
(Ліда).
Мокрыцкі Адольф, Беленішкі
(Сьвенцяны).
Санюк Язэп, Сьвір (Сьвенцяны).
Блэх Юдэль, Малыты.

Gefangenenlager Garzigar (Stamm-lager Bütow).

Рудак Міхал, Празарокі (Дзісна).
Буза Язэп, »
Врона Фелікс, Поплово (Ліда).
Мікуцкі Эдвард, Вільня.
Гінбевец Владыслаў, Кольчаны (Вілейка).
Ляпучынскі Зыгмунт, Погарцы (Вілейка).

Лешчык Вінцэты, Чашкоўшчына (Вілейка).

Яновіч Фелікс, Дзяткі (Вілейка).
Горбачэўскі Іван, Гордэляны (Ошмяна).

Грэйшан Георг, Сасоны (Ошмяна).
Мніх Ян, Лілэцы.

Давгелевіч Міхал, Жыдзішкі.
Бароўка Болеслаў, Лінкішкі.

Горэлік (Орлік) Емельян, Вілейка.
Белый Базиль, Піскавая (Дзісна).

Туча Мікалай, Мікалаеўская (Дзісна).
Высовіч (Гусовіч) Сьцепан, Мікалаеўская (Дзісна).

Протасоў Констанцін, Мікалаеўская (Дзісна).

Габельманн Хаім, Курэнец, (Вілейка).

Offiziergefangenenlager Wildemann (Oberharz).

Падпаручык Козлоўскі, Вільня.

Offiziersgefangenenlager Döbeln.

Падпаручык Каневіч-Шчэплік

Язэп, Вільня.

Паручык Машэрнык Констанцін,

Вільня.

Gefangenenlager Hammerstein.

Балаш Сьцепан, Вільня.

(Далей будзе).

АБВЕСТКІ.

1000

Новыя жалезныя тачкі па 21—м. за шт
Двустаронніе талары калі
3 1/2 кілёгр. 0.50 " " "
Лататы № 3 0.58 " " "
Шуфлі № 3 або 5 0.62 " " "
Шлы з ушкамі 1200 мілім.
дэўжынні 2.20 " " "
Шлы з дугою 900 мілім. даўж. 1.50 " " "
усё — новы матэрыял, без браку, ўсе-
лякія інструменты, машыны, пад'ём-
ныя блокі, помпы і т. д.

Рэзарвоары.

Noskowski & Jeltsch

Königsberg Pr. Kantstr. 2.

Тэл.-Адр.: Baubedarf Königsbergpr.

Хлеб для сабак

найлепшы сорт фунт—1.40 м., цэнтнер—
125.—м. Хлеб для сабак I сорту фунт—85 ф.
цэнтнер—80. м. Проба высылаецца за 1 м.
M. Menzer, Dresden—A. 16.

Arnold Stoll, Altona (Elbe)

ТАРГОВЫ ДОМ ДЫГАР,

пастаўшчык афіцэрскіх клубоў і ваенных табороў.